

W odniesieniu do naruszenia zasady równego traktowania skarżąca zarzuca pozwanej również uchybienie obowiązkowi uzasadnienia ciążącemu na niej na mocy art. 296 akapit drugi TFUE oraz art. 41 ust. 2 lit. c) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. To naruszenie zasady równego traktowania jest ponadto jej zdaniem sprzeczne z zasadą niedyskryminacji wynikającą z art. 32 ust. 1 dyrektywy 2009/72/WE⁽¹⁾.

3. Naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań

W ramach zarzutu trzeciego strona skarżąca utrzymuje, że ze względu na charakterystyczne dla niej okoliczności mogła ona oczekiwać, że w dalszym ciągu będzie korzystać z przyznanej jej specjalnej opłaty za użytkowanie sieci.

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylająca dyrektywę 2003/54/WE (Dz.U. L 211 z 14.8.2009 r., s. 55).

Skarga wniesiona w dniu 9 kwietnia 2019 r. — Hüttenwerke Krupp Mannesmann/Komisja

(Sprawa T-228/19)

(2019/C 206/73)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Hüttenwerke Krupp Mannesmann GmbH (Duisburg, Niemcy) (przedstawiciele: M. Kachel i D. Fouquet, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z dnia 28 maja 2018 r. notyfikowanej jako dokument nr C(2018) 3166 (Dz.U. 2019, L 14, s. 1) w odniesieniu do lat 2012 i 2013;

— tytułem ewentualnym, stwierdzenie w odniesieniu do skarżącej nieważności decyzji SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z dnia 28 maja 2018 r. notyfikowanej jako dokument nr C(2018) 3166 (Dz.U. 2019, L 14, s. 1) w odniesieniu do lat 2012 i 2013 oraz;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, w tym kosztami obsługi prawnej i podróży.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Błędne uznanie, że istnieje pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust.1 TFUE

W ramach zarzutu pierwszego strona skarżąca podnosi, że pozwana naruszyła prawo, uznając podczas badania spornych zwolnień z opłaty za użytkowanie sieci, że zostały zaangażowane zasoby państwowe.

Ponadto podczas badania kryterium selektywności układ odniesienia został określony w sposób nieprawidłowy i niekompletny.

Skarżąca podnosi ponadto, że ze względu na niekompletność określonego układu odniesienia pozwana uchybiła obowiązkowi uzasadnienia ciążącemu na niej na mocy art. 296 akapit drugi TFUE.

2. Naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań

W ramach zarzutu drugiego strona skarżąca utrzymuje, że ze względu na charakterystyczne dla niej okoliczności mogła ona oczekiwać, że w dalszym ciągu będzie korzystać z przyznanej jej specjalnej opłaty za użytkowanie sieci.

Skarga wniesiona w dniu 8 kwietnia 2019 r. — AlzChem Trostberg/Komisja

(Sprawa T-229/19)

(2019/C 206/74)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: AlzChem Trostberg GmbH (Trostberg, Niemcy) (przedstawiciele: F. Wagner i N. Voß, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z dnia 28 maja 2018 r. notyfikowanej jako dokument nr C(2018) 3166 (Dz.U. 2019, L 14, s. 1) w odniesieniu do lat 2012 i 2013;
- tytułem ewentualnym, stwierdzenie w odniesieniu do skarżącej nieważności decyzji SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z dnia 28 maja 2018 r. notyfikowanej jako dokument nr C(2018) 3166 (Dz.U. 2019, L 14, s. 1) w odniesieniu do lat 2012 i 2013;